

[Jørgen Jørgensen.]

Tilbøjelighed til at sige, at Flertallet er Sønderjydernes Repræsentanter. Nej, de Herrer maa undskylde. Grev Schack fra Schackenborg, Amtmand Refslund-Thomson, Svensson fra Haderslev kommer man til at tælle med, naar man vil tale om Sønderjydernes Repræsentanter i Kommissionen.

Jeg beklager, som sagt, at den højtærede Minister ikke har fulgt den almindelige Regel, som vilde være den selvfølgelig og naturlige, naar man ønsker Samling om et Spørgsmaal, og der ikke er Enighed: at lade den bestaaende Ordning virke, indtil man faar større Klarhed over Tingene. Jeg vil ikke være med til en Forlængelse for 3 Maaneder, som ingenting er værd, en Forlængelse for 3 Maaneder paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen inden denne Perodes Udløb skal holde Sommerferie, saa at vi i Virkeligheden i Løbet af meget kort Tid maatræffe Beslutning om den endelige Ordning. Skal vi drøfte den endelige Ordning, maa der gives os god Tid dertil, og saa maa den nuværende midlertidige Ordning forlænges for et helt andet Tidsrum end foreslaaet her, i hvert Fald Aaret ud.

Jeg beklager, at dette Spørgsmaal er blevet rejst saa skarpt, som det er, men jeg kan ikke tie stille over for den Tale, der føres her og andre Steder mod det Standpunkt, jeg som Medlem af Mindretallet har taget i Kommissionen, og som er taget efter alvorlig Overvejelse. Heri er der ikke noget Udgangspunkt for det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen Udtalelse om, at vi betragter vort Standpunkt som mere velovervejet end andres, og skyder Flertallet i Skoene, at de gaar efter en Folkestemning. Flertallet har taget sit Standpunkt, og vi har taget vort, og jeg forlanger Respekt for vort Standpunkt, som jeg naturligvis anerkender det Standpunkt, Flertallet har taget. Men skal vi naa et Resultat, maa vi hellere gøre Forsøg paa at forstaa hinanden, og saa maa vi kunne komme over de Vanskeligheder i denne Overgangstid, hvor saa meget staar paa Spil.

Det er til syvende og sidst ikke alene eller ikke først og fremmest Hensynet til Tyskerne i Sønderjylland, det drejer sig om. Der er mange mellem dem, som har forbrudt sig groft mod Danmark og maa tage deres Straf derfor, men det skal ikke være bestemmende for den Holdning, vi tager til Spørgsmaal af denne Karakter. Her er der Spørgsmaal om Retsind, om Respekt for Frihed, og derfor beklager jeg, at den

højtærede Minister har taget dette Standpunkt.

Jeg haaber, at man vil vise det Hensyn over for de Ting, der her staar paa Spil, at man ikke jager en Ordning igennem nu, men giver rimelig Tid til en Afvikling og til at drøfte, hvordan den fremtidige Tilstand skal være, naar Tingene er faldet mere i Ro og blevet mere afklaret, end de er nu. Og hvis man tror, at saafremt Flertallets Forslag gennemføres, bliver vi fri for alle fremtidige Drøftelser om Skolespørgsmaal i Sønderjylland, tager man fejl. Der kan ikke gives nogen sikker Garanti for, at disse Problemer ikke stadig vil komme frem til Drøftelse i et Grænseland, hvor Brydningerne er saa stærke, som det ærede Medlem Hr. Erik Appel nævnte. Men det, vi kan gøre nu, er at fastholde den Linie, som vi fast og bestemt tror paa er rigtig, set fra et menneskeligt, retsindigt Synspunkt, og det er denne Linie, jeg har gjort mig til Talsmand for.

Aidt: Om det Lovforslag om Mindretallets Skoleforhold i Sønderjylland, som den højtærede Undervisningsminister har fremsat, og som nu er til Behandling i dette høje Ting, vil jeg sige, at det i lige Grad tager Hensyn baade til dansk Skole i Sydslesvig, til Mindretallet i Sønderjylland og til den sønderjyske Befolkning. Repræsentanter for den danske Skole i Sydslesvig har, som allerede nævnt af ærede tidligere Ordførere, to Gange over for den sønderjyske Skolekommission, i Sommeren 1945 og i Vinteren 1945—46, givet klart Udtryk for, at man ikke af Hensyn til Sydslesvig skulde opretholde tyske offentlige Skoler i Danmark. Medlemmer af det tyske Mindretal i Sønderjylland faar efter Lovforslaget samme Ret som andre danske Statsborgere. De kan danne Privatskoler med tysk Undervisningssprog, saadan som det er præciseret i Lovforslagets § 1, Stk. 1.

Mindretallets Opførsel under Besættelsen af vort Land begrunder fuldt ud, at der fastsættes Særregler til Kontrol med Mindretallets Skoler og med Hjemmeundervisningen, saadan som det er sket i § 1, Stk. 2. Med den stærke Stigning i Statstilskud til Privatskolerne, som er paa Trapperne, vil de private tysksprogede Skoler — ligesom de danske — faa en god økonomisk Baggrund at arbejde paa. Det er efter min Mening ikke blot den eneste lykkebringende Ordning for Danmark, der her finder Sted af Mindretallets Skoleforhold, men det er tillige en afgjort Nødvendighed for at skaffe endelig